

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4022/2022
09.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Невена Јеличић, адвокат из ..., против тужене „АПИ банка“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Ана Лазаревић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1420/22 од 08.06.2022. године, у седници одржаној 09.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1420/22 од 08.06.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1420/22 од 08.06.2022. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда Београду Гж1 1420/22 од 08.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П1 24/19 од 21.01.2022. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди да је тужиља претрпела злостављање на раду код туженог, од стране законског заступника председнице извршног одбора ББ у време и на начин ближе одређен у ставу првом изреке, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати износ од 500.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да објави пресуду у јавном гласилу „Политика“ као и на интернет страници туженог, као и да тужиљи накнади трошкове парничног поступка и обавезана тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 428.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до

исплате. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначења судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потреба за уједначењем судске праксе и новим тумачењем права у погледу примене чл. 6. и 31. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“бр.36/10), којим је дефинисан појам злостављања и извршиоца злостављања, као и правило о терету доказивања. Поред тога, тужила није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5., у вези са чланом 441. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/2010), спор због злостављања на раду или у вези са радом је радни спор. Ставом 5. истог члана прописана је сходна примена Закона о парничном поступку у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, уколико Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску

противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Зато се у спору ради утврђења злостављања на раду, који представља радни спор, сходно примењују правила о дозвољености ревизије из члана 441. ЗПП, а у делу који се односи на потраживање у новцу (накнаду штете) члан 403. став 3. ЗПП.

Тужба у овој правној ствари са захтевом за утврђење злостављања на раду и накнаде штете у износу од 500.000,00 динара поднета је 04.03.2019. године. На дан подношења тужбе 1 евро је износио 118,0634 динара, па вредност предмета спора представља динарску противвредност износа 4.235,01 евра.

Како се у конкретном случају не ради о спору из члана 441. ЗПП, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Туженој не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер трошкови за састав одговора на ревизију нису били нужни и неопходни у ревизијском поступку. Зато је применом члана 165. став 2. ЗПП донета одлука као у ставу трећем изреке.

Председник већа –судија
Весна Субић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић